

Z ČESKÝCH VLASTÍ

David Jenko, skladatel slovenské národní hymny "Naprej za stava Slave," také v Čechách zpívaná, zemřel v Lublani, jsa 79 let star. Pocházel ze selské rodiny a byl příbuzný básníka Simona Jenka. Hymnu slovenskou složil jako právník ve Vídni roku 1860 a věnoval ji biskupu Strosmayerovi, zakladateli jiho-slovenské akademie. Jenko nechal studii a věnoval se úplné hudbě. Stal se pak divadelním kapelníkem v Bělehradě a složil zde četné pěkné skladby. Jako pensista žil v Lublani. Tisk slovenský vřele oceňuje činnost jeho. Pohřeb jeho konal se v sobotu 28. listopadu 1914.

Zastřelil vlastní sestru. V minulých dnech pohrával si v kuchyni bytu svých rodičů záměčník J. Krautman v Domažlicích tak neopatrně s revolverem, že vyšla rána a kulka zasáhla vedle stojící jeho sestru Dorotu, která nalézala se ve vysokém stupni těhotenství. Zranění její bylo tak těžké, že mu za pět dní podlehl. Proti neopatrnému bratru vede se vyšetřování.

Rolník povozem usmrcen. Ondýno vracel se 27-letý rolník Josef Brablec z Tasic s hostinským Bednářem z Drozdovic s nákladem dříví na povoz z hor. Na prudkém svahu silnice do Stiechovic vypadl oba z vozu, Bednářovi přejel vůz nohu, který mu ji rozdrtil, Brablec byl však přejet a utrpěl tak těžká zranění, že záhy na to na místě skončil. Teprve před 7 měsíci se oženil.

Mladý dobrovolník. V Jesenici u Jilového byl zadržen četnictvem 16-letý Václav Vitáček, syn rolníka z Hostíma u Hořovic, který se ubíral do Prahy, aby prý odtud nastoupil cestu na bojiště. Na tuto cestu vzal svému otci 61 K, s nimiž se chtěl prolončit až k svému cíli. Byl na telegrafický dotaz u rodičů podržen v Jesenici až do doby, kdy přijel jeho otec a odvezl si syna domů.

Dítě uhořelo. Ze svého bytu na chvíli poodělala manželka dělníka Františka Klimková ve Vel. Petřvaldě a zanechala doma 5-letého synáčka. Hošík přiblížil se ke kamnům, v nichž si patrně zahrával s ohněm. V okamžiku, kdy přišla matka domů, nalézala se dítě v plamenech, které přivodily záhy jeho smrt. Marno bylo všechno matčino úsilí dítě zachrániti. Sama utrpěla popáleniny při hasení hořících šatů.

Úklady a láska. Strojník Josef Puhl z Dol. Líbehavy udržoval milostný poměr s ženou Jos. Prokopa, průvodčího vlaku v. v. O nehdy kráceli manželé Prokopovi z České Lípy do Dol. Líbehavy. Na cestě přepadl Puhl Prokopa a začal ho rousit. Když Prokop začal volati o pomoc, upřel Puhl, avšak byl za dva dny po té zatčen. Puhl udal, že ho manželka Prokopova naváděla k vraždě, a proto i tato byla zatčena. U Puhla nalezena byla lahvička s kyselou srovinou.

Smrtelné opáren. Mezi dělníky 16-letým Josefem Růžičkou a J. Hradským, zaměstnanými v jedné chemické továrně v Brně, panovala delší dobu napětí. V minulých dnech dostali se oba v tovarně opětně spolu do hádky, při níž Hradský náhle vrazil tak prudce do Růžičky, že nešťastný Růžička spadl do kádě, naplněné vroucí vodou. Utrpěl hrozná popáleniny na celém těle a byl dopraven do všeobecné nemocnice, kde však poranění svému za hrozných bolestí podlehl. Surový jeho spoludruh byl zatčen a dopraven do vazby.

Podvodný ženich. Panská z jednoho hotelu v Libereci, Ida Bartoňová, seznámila se s mladým mužem, který se jí představil jako Otto Spielmann, dříve učiteli u firmy Kleinberg v Essenu. Slibil děvčeti výhodné místo a posléze i manželství, lákaje při tom od ní větší i menší částky peněz. Konečně stalo se jednání "ženicha" panské podzářelým a proto učinila opatření, aby byl při jedné návštěvě v Libereci zatčen. Zjistilo se, že Spielmann je podvodníkem, který už více podobných kousků provedl. Dávřivá dívka byla jím přepravena v celku o 2000 korun.

Při vyšetřování selonily tělesné známky vraždy. František Šule, syn rolníka v Bratronicích, vyko-

pával v zahradě svých rodičů motykou zeleninu. Jeho třiletý bratříček Josef Šule přišel nepozorovaně k němu do zahrady. Pojednou se malý Josef sehnul, aby některé kousky zeleniny zvedl, avšak v tom nešťastnou náhodou zasáhl jej bratr František ostřím motky do hlavy, takže ubohý chlapeček s rozfříknou lebkou klesl k zemi. Těžce zraněný chlapeček odvezen do kladské nemocnice a ve věci zavedeno trestní vyšetřování.

Hrozná jízda. Z týdenního trhu příbramského jel v minulých dnech s těžkým nákladem 18-letý kočář J. Luckař z Velké u Kamýka. Když sjížděl vůz po svahu silnice od Nové Hospody dolů k Dubu, chtěl mladý kočář vůz zabrzditi. Leč brzda selhala a povoz řítit se s úžasnou rychlostí za kravami, které do něho byly zapřaženy. Luckař chtěl seskočiti z vozu, avšak náhodou se smekl a spadl pod vůz, kterým byl přejet a způsobena mu vážná zranění na hlavě a na pravé noze.

Potrestaný udavač. František Pláček, domkář v Hostašovicích na Moravě, udal dne 1. září 1914 u četnictva v Novém Jičíně, že J. Macháček, nadučitel v Hostašovicích, pronesl dne 2. srpna m. r. na nádraží Domorocii k rukojemnímu vojínu Františku Husalíkovi slova, následkem nichž zavedl vojenský soud v Krakově proti nadučiteli vyšetřování pro zločin svádění vojína k porušování služební příslušnosti. Vyšetřováním tím byla však bezdůvodnost nařčení zjištěna a vyšetřování zastaveno. Mezi tím podal nadučitel na udavače u okr. soudu v Novém Jičíně žalobu pro urážku na cti a tento byl odsouzen do vězení na 4 týdny jedním postem a jedním tvrdým ložem týdně zotřeného.

Nešťastí na honu. V minulých dnech vběhl do zahrady hostinského Karla Pály v Řepčicích u Jilového zajíce. Na zajíce uspořádána byla honba, již se účastnil rolník Janovský, starosta obce, jeho syn Josef, kočář Josef Chrudimský a rolník Žoha. Nejdříve střelil po zajíci starosta, ale netrefil. Na to vzal pušku Žoha a střílel po zajíci směrem k silnici. Ale před domkem stála dělnice Vojtíšková se svým 13-letým synkem Josefem. Žoha zajíce také chybil, ale za to střelil Vojtíškovou do levé nohy a jejího synka do prsou, do levé ruky a do stehenní kosti. Byl na rychlo přivolán lékař, který o běma poskytl nutné pomoci a k jejich žádosti ponechal je v domácí léčbě.

Horkokrevný čeledín. V minulých dnech poslala pí. Karla Seidlová v Klatovech čeledína svého Jakuba Vlasáka ze Soutova pro železnou kánu do Mochtína. Vlasák si v Mochtíně trochu více přihnul a cestou zpět v dobré náladě ztratil roary z kámen. Když mu po jeho návratu pí. Seidlová a tamže bydlící tesařský pomocník Mika domlouvali, proč se tak napil, skočil Vlasák do stáje a popadnuv tam uschovanou železnou tyč, praštil jí Miku do hlavy takovou silou, že mu způsobil krvavé zranění a při tom křičel, že je škoda, že nemá po ruce vidle, aby ho probodl. Rozhlédnuv se pak kolem, křičel na pí. Seidlovou, že to všechno vypálí. Přispěchavšími strážníky byl Vlasák zatčen a do městské věznice odvezen. Ale ani tu po vyspání nejevil žádné osmnáctkrát byl pro různé delikty trestán, dodán do vazby okresního soudu.

Stratil lásky. Po půlnoci na pondělek 30. list. 1914, zpozorovala policejní hlídka v Riegrově ulici v Žižkově, že u krámu obchodníka koloniálním zbožím stojí podceřelý muž. Hlídka se ukryla v zádech a pozorovala, co onen podceřelý bude činiti. Neznámý nejprve zafukal na železnou svinovici závěsu, pak se sčhlil a ponačlounku závěsu vytahoval. A když tak měl půl těla uvnitř a půl venku, přiskočili policisté a vytáhli větelece celého z krámu na ulici. Považovali ho za zloděje. Krám byl prohlédnut a když žádný předmět v něm nebyl nalezen, putoval domů sly slodě na strážnici. A zde se přehoda vysvětlila jako velmi komická dobrodružství. Větelec je totiž samičkou do

služky obchodníka a ona si smluvila po půlnoci sežítku. Mařenka skutečně čekala a když milence zafukal, otevřela závěsu. A vše, co mělo následovati, zmařilo zakročení policejní hlídky. Tak ličil případ zkoprnělý milence a tak to druhý den ráno při výslechu potvrdila studem zardělá Mařenka.

Svatba vojína při svucích smutečného pochodu. Tklivý a dojemný výjev odehrál se 5. m. m. odpoledne ve vojenské nemocnici č. 2 v Plzni. Na smrt nemocný záložní myslivec Eduard Nealer z Vorarlbergu projevil přání, aby mu bylo dovoleno uzavřít sňatek s nevěstou Karolinou Jordanovou, která je ze svého rodičů Hallů v Tyrolech k těžce nemocnému snoubenci přijela a totéž přání projevila. Bylo mu vyhověno a svatba ihned vykonána. V průvodu vojenského duchovního správce dostavil se ve 2 hodiny odpoledne do vojenské nemocnice pan místodrž. koncipiista Dr. Jos. Jilek, který ihned se smoubenice před dvěma svědky sepsal protokoly, načež každý smoubence složil manifestační přísahu. Po přísaze uděleny patřičné dispense a vojenský kurát P. Jan Čech vykonal svatební obřady. Horké slzy kanuly nevěstě po tváři, když říkala formuli svatební a její ruce křečovitě svíraly na smrt. Bledý a znavený ženich, který trpěl bolestí hrozně, t. j. křečce tetanové. A tomuto tklivému výjevu přihlíželi staří, otužilí vojáci se slzami v očích a s modlitbou na rtech, mezi tím, co venku ozývaly se zvuky smutečného — pohřebního pochodu. Jakká smutná to shoda okolností! Svatba na smutečném lůžku — za doprovodu pohřební hudby. Za svědka ke sňatku nastoupil se ochotně pan Josef Hruška, c. a k. poručík 35. pěšího pluku.

Zatajený nález. V Oprechticích u Domažlic žije starý výměrník Ed. Pejnar, který celý svůj život střádal krejcar ke krejcaru, by na stará kolena měl nějaký kapitálek, z něhož by mohl být slušně živ. 84-letý stařec nedůvěřoval však ani spořitelně ani záložně a vydrněné peníze říkal, že za žádnou cenu "od sebe" nedá, v domněnku, že by o ně přišel. Za bezpečnější považoval vkládati peníze do staré, švabachem tištěné modlitební knihy, kterou při každém kroku nosil v náprsní kapse a sebou, což se mu však stalo jednoho dne osudným. Téměř celý jeho majetek, skládající se asi z 1800 korun, rozložen byl v modlitební knize skoro za každým listem. Když šel jednoho letního večera z hostince ze Stanětic do Oprechtic domů, vypadly mu modlitby z roztrhané kapsy s celým jeho jménem. Ztrátu zpozoroval teprve po svém příchodu domů, ale pro nastalou tmu nechal hledání až na ráno domnívaje se, že do té doby, než se ráno vydá na zpáteční cestu, nikdo knížku z cesty nesebere. Domněnka jeho však ho zklamala, neboť ač prošel celou cestu a vše prohledal, nenašel ničeho. Stařec místo aby ztrátu ihned oznámil na četnické stanici, nečinil tak z důvodu, že prý se styděl! Teprve v říjnu bylo zjištěno, že knížku nalezla nádenice Dorota Pejnarová z Oprechtic, která se s ní svěřila své bytné, chalupníce Marii Královcové. Tato jí přemlouvala, aby nic neříkala a s ní se rozdělila. Pejnarová na to přistoupila a dala Královcové po částkách celkem 330 korun. — Pozděje bylo učiněno oznámení četnictvu, po jehož vyšetření byly obě ženy zatčeny a dopraveny ke krajskému soudu v Plzni, kde byla každá odsouzena na dva měsíce s jedním postem.

Bratr proti bratru. Je známo, že Poláci na říšských hranicích často vcházejí do manželství se svými krajanými za hranicemi říše. — Hrabě Stanislav Dembrowski, zemský poslanec habšpýský, který má státek v broslavském okresu, měl matku z Ruska. Po její smrti se dědil před několika lety velkostatek Palauku u Čenstochové. Podle ruských zákonů nesmí nyní rakouský nebo německý Polák nabýti státek v ruském Polsku. Když před sedmi lety hrabata Dembrowští zdědili zmíněný panství, hleděli děditviti prodati. V tu dobu cena pozemků v ruském Polsku byla tak nepříznivá, že nebylo lze státek výhodně se zřítí. Tudíž usoudili v rodině hraběcí, aby starší syn Stanislav nároků na ruské děditviti se zřekl, mladší pak syn, hrabě Josef, aby se do Ruska přestěhoval a tamní státní příslušností přijal. Hrabě Sta-

nislav konal svou jednoroční službu vojenskou před lety u hulánů a nabyl hodnosti poručíka. Při vypuknutí nynější války byl povolán ku svému pluku a účastnil se několika srážek a takovou statečností, že byl polním podmaršálkem Boroovičem osobně na samém bojišti povýšen na nadporučíka a vyznamenán zlatou medailí za statečnost. Při nedávných bojích o průsmyk užoček byl hrabě Stanislav Dembrowski vyslán svým plukovníkem ku ztečení železničního náspu, který měli obsazeni Rusové. Zřídili si z domku hlídače trati tvrz, kterou hájili úporně. Bez zmocnění se tohoto domku nebylo možno ovládnouti část trati. Hrabě Dembrowski vrhl se v čele svých hulánů na strážní domek a takovou prudkostí, že Rusové počali ustupovati, takže na místě zbyla jenom četa, palice z domku. Hrabě osobně dynamitovou patronou vyrazil zabarikádované dveře a vyvěl ven nepřátelského důstojníka, který všecnek prkvošel. Když si ho položil přes sedlo, aby ho odvezl do zajetí, setřel mu s tváře krev, a tu ku své hrůze poznal, že zjal svého — vlastního bratra. Byl hrabě Josef Dembrowski jakožto ruský státní občan zařazen do ruského vojska a jmenován záložním praporečkem. Bratři bojovali proti sobě na tomtéž bojišti.

Sběh a krajanek. Králík Ant., dělník v Čáslavi, příslušník do Ledce, má již pestrou minulost. Žena jeho, již se špatně dafilo, šla do služby. Slouží u mlynáře p. Stolec v Krehlebech. Králík Ant. je u vojska jako domobranec a dostal se náhodou do Krehlebech, kde neměl ku své ženě daleko. Navštěvoval ji velmi často, hrubě s ní nakládal a přině na ní vyžadoval peníze. Ubožák žena se dělala na nedobrého svého muže. Králík také nedávno ukázal, co umí! Při své návštěvě mlyna v Krehlebech nepadl mu dobře do oka zavítavá tam krajanek. Vyvolal s ním hádku a když panem otem byl napomenut, by krajanek nechal s pokojem, prohlásil, že jim ukáže, co dovede. Sebral v Krehlebech vojenskou patrolu, již oznámil, že ve mlyně skrývá se špion a mlyn obklíčili. Chtěli krajanek zatknout. Když se ho pan mlynář zastal a krajanek prokázal poctivě své řemeslo, tu patrola odtáhla a Králík dostal svůj díl. Tentokrát přídělen byl Králík do Dobrovice, odkud utekl, potuloval se v okolí i Prahu navštívil, až jej stihlo četnictvo a jako sběha dopravilo k vojenskému soudu.

Koně v saloně. — Jízdní vojači mají určitou výhodu, že nezakouší pochodových štrapačů, které jsou vysílující. Jako i při útěku si pššák váží svého tlumoku, v němž má své nejnuttnější potřeby a vzdor všemu úmoru jej přece nese, tak jízdní vojín opatruje svého koně nade všechno, neboť poit vyvíhnutou se na něho a uhanět planinou s větrem o závod, je silný. Jízdní vojači opatrují proto své oře jako oko v hlavě. V "Lid. Novinách" vypravuje vojín dragounského pluku: Vtrhl jsem do ruské vsi, kde nalezli jsme ještě zbytky požívatina na stole, důkaz, že obyvatelstvo uteklo několik hodin před námi. Na konci vsi byl dvorec, u něhož byl malý zámeček. Nejprve jsme natáhli pro naše koněky sena a pak začalo umístování. Naplnily se kůlny, stodoly a pak bez milosti a bez lítosti koně — do salonu. Divná se naše ryky rozhlížely po novém ohydli, kde visely koberece. My vojači polehali jsme, kde bylo místo. A pro ty, co neždaly, našlo se na půdě. Naše koně v tu noc však nocovaly královsky. Klisny se však bály na koberece ulehnout, dodával vypravující voják, a celou noc stály, pohližeje na své okoli.

Nešťastný alkohol! — K jakým koncům vede nemírné požívání alkoholu a potulování se po hospodách, ukazuje neblahý případ. Jenž udal se v minulých dnech u lažánek na Moravě, Josef Maloušek, 47letý usedlík z Maršova, jež dne 18. list. se svým třletým synem Aloisem do lažáneckých lesů pro dřívce. Když již byl hotov, poslal syna s povozem na před a sám zasedl do hostince, aby se posilnil. Z hospody otečel a večeru a šel zase do druhého hostince, kde pil dále až poslé do noci. Potom teprve v podnapilosti vydal se na cestu k domovu. Druhého dne ráno nalezen byl alkoholní detmi asi 500 kroků od

FRANK YUN
vlastní čistá a hojná zároveň
rozničný a uzonářský obchod
V ČINLE 2206 JIŽ. 16. UL. OMAHA.
Solatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejnižší. Všechny výrobky uzonářské a ští se té nejlepší jakosti. Objednávky možno učiniti telefonem: Douglas 3422.

3 IN ONE OILS.
CLEANS POLISHES
PREVENTS RUST

3-In-One is a light, pure oil compound that never gums. 3-In-One lubricates perfectly sewing machines, typewriters, bicycles, locks, clocks, guns, lawnmowers—everything that ever needs oiling in your home or office. No grease. No acid. A little 3-In-One on a soft cloth cleans and polishes perfectly all veneered or varnished furniture and woodwork. Sprinkled on a yard of black cheesecloth it makes an ideal Dustless Dusting Cloth. 3-In-One absolutely prevents rust on gun barrels, auto fixtures, bath room fixtures, gas ranges, everything metal, indoors or out, in any climate. It sinks into the unseen metal pores and forms a protecting "overcoat" which stays on. Free—3-In-One—Free. Write today for generous free bottle and the 3-In-One Dictionary of hundreds of uses. 3-In-One is sold in all good stores in 3-ounce bottles: 10c (1 oz.), 25c (3 oz.), 50c (8 oz., 1/2 pint). Also in new patented Handy Oil Can, 25c (3 1/2 oz.).

3-IN-ONE OIL COMPANY
43 D A Broadway
New York City

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.
PRODÁVÁ JE VELKÉM
čistě, vyráběné a lakované plechové nádobí. — Činovaný plech, seřazený plech a kovové zboží. — Ořezané dřát hřebíky, nožířské zboží, bicíky, stříbrné náboje a sportovní zboží všeho druhu.
9th and Harney Streets.
OMAHA, NEBRASKA

Lažánek u silnice v příkopě zmrazil. Jak četnictvo zjistilo, narazil Maloušek ve tmě a v opilosti hlavou na strom a zranil se, neboť od stromu až ku příkopu, kde zůstal ležeti, byly stopy krve. Také bylo viděti, že asi byl hodně opilý a že cestou se několikrát převrátil, až konečně přes hromadu šterku spadl do příkopu, ve kterém usnul a pak zmrazil. Krom manželky zanechal po sobě sedm nezaopatřených dětí. Maloušek někdy pil nemírně a rodině nebylo divno, když po celou noc nepříšle domů, neviděli prý ho doma po celé dny.

Adolf A. Tenopir,
Český právník.
Úřadovna: čis. 1325, roh 14. a William ulice
OMAHA NEBRASKA
Telefon: Doug. 8397.
—Věřejný notář—

Dr. V. Anýž,
lékař a ranhojič
bývalý volentér kliniky dvorního rady, prof. dra. Pawlika pro nemoci ženaké a chirurgické kliniky prof. dra. Kukuly v Praze. Léčí všechny ženaké a zastaralé nemoci.
Léky z vlastní laboratorfe zařlou se na požádání.
1696 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Tel: Úřadovna Douglas 3636
Obydlí Tyler 2082
DR. V. V. ŘEŘUCHA
lékař osteopathie
Úřadovna v čis. 203—204 Mc Cague Bldg., roh 15. a Dodge ul., Omaha, Nebraska

Moderně zařizený a největší
rozničný a uzonářský závod
vlastní nejstarší technik,
V. F. KUNCL
č. 1244 So. 13th St., Omaha.
Má na skladě vždy velké zásoby čerstvého ruzného masa, jakož i znamenitých domácích uzonářských výrobků. Ceny levnější nežli kdekoli jinde. Zboží možno objednat telefonem. Douglas 1199.

Dr. Chas. Rosewater
Český lékař
Úřadovna: 210 Bee Bldg., OMAHA.
Ord. hodiny — 11 do 12 hod. dopol., 3 do 4 odp.; 5:30 do 6 odp.
V neděli: 10 do 12 hod. dopol.

Kavárna a Restaurant SLAVIE
Pravé české kuchyně.
Krajanům zavítavím do Omy ky možu postloužit čistými pokojí. Vše úplně nové zařízení. Proti "Pukruku Špásku".
FRANK BOUTIN, majitel.

Co Woodmen of the World koná pro Omahu?
Zaměstnaném v domáči středově v Omaze vyplácí ročně \$100,000.00
V omazských bankách ukládá \$12,000,000.00
Na Omazské poště svými příjmy ročně \$100,000.00
Vydává své peníze na ochranu své rodiny u této velké, vzvratující domácí organizace!
Počet nádob členstva jest nyní 740,000
Přelýtelý fond pro náhodné příjdy přes \$10,000,000.00
Náše úmrtí poplatky jsou mírné
Náše pojištění jest
Jistě—Bezpečně—Zdravě—Trvale.
Hon. F. Thomas, W. A. Fraser, City Manager, Sovereign Commander
W. O. W. Bldg. W. O. W. Bldg.

Stanley M. Mallý
vlastní elegantně zařizený hostinec v Bruno, Neb.
Řízný Storzův ležák na čepu. Velký výběr vína, kofalek a doutníků. Všeho druhu lahvové pivo. Ceny mírné, obsluha vzorná. Navštivte nás a přesvědčte se! 17-17

JOHN J. OSTROŇIČ
praktický plombař,
licenovaný pro Omahu a South Omahu.
vykonává vždy práci první třídy v oboru plombařském, zavádění spodního topení, plynovodů, vodovodů a pod. Opravy jsou naší svlaštností a vykonáváme je k úplnému uspokojení. Všechny práce věnuje se ta nejvyšší pébě. Výpočty zdarma. Zavolejte nás telefonem Tyler, 1299.
Dřina: 1414 Jímli 13. ulice, Omaha, Neb.

Chcete se naučiti
anglicky za tři měsíce?
Objednejte si u nás učebnici profesora Zmrhala:
'Anglicky snadno'
Pouze 50c, poštou 55c.
POKROK PUBLISHING CO.,
1417-19 So. 13. Str., Omaha, Nebr.

7 NAVÁŠI PENÍZI
ZARUČENÉ
HOME BUILDERS, OMAHA